

Sag C-407/22

Anmodning om præjudiciel afgørelse

Dato for indlevering:

20. juni 2022

Forelæggende ret:

Conseil d'État (Frankrig)

Afgørelse af:

14. juni 2022

Sagsøger:

Ministre de l'Économie, des Finances et de la Relance

Sagsøgt:

Manitou BF SA

CONSEIL D'ÉTAT [Udelades]

[Udelades]

[Udelades]

[Udelades]

[Udelades]

[Udelades]

MINISTRE DE L'ÉCONOMIE, DES
FINANCES ET DE LA RELANCE
mod SA Manitou BF

Conseil d'État (øverste domstol i forvaltningsretlige
sager, Frankrig) [udelades]
(Afdelingen for tvistemål, ottende og tredje afdeling
forenet)

[Udelades]

Retsmøde afholdt den 1. juni 2022

Afgørelse af 14. juni 2022

Under henvisning til følgende retsforhandlinger:

Aktieselskabet Manitou BF anlagde sag ved tribunal administratif de Nantes (forvaltningsdomstolen i Nantes, Frankrig) med påstand om tilbagebetaling af en del af det oprindelige selskabsskattebeløb, som selskabet var blevet pålagt for det regnskabsår, der sluttede i 2011, svarende til medregningen i det skattepligtige resultat af den forholdsmæssige andel af omkostninger og udgifter hidrørende fra indtægter fra kapitalandele modtaget fra dets datterselskaber hjemmehørende i andre medlemsstater end Frankrig.

Ved en kendelse [udelades] af 26. september 2017 videregav præsidenten for tribunal administratif de Nantes (forvaltningsdomstolen i Nantes) [udelades] søgsmålet indgivet af selskabet Manitou BF til tribunal administratif de Montreuil (forvaltningsdomstolen i Montreuil, Frankrig), der frifandt ministre de l'économie, des finances et de la relance (ministeren for økonomi, finanser og genopretning, Frankrig) ved dom nr. 1708681 af 16. juli 2018.

Ved dom nr. 18VE02710 af 27. maj 2021 ophævede cour administrative d'appel de Versailles (appeldomstolen i forvaltningsretlige sager i Versailles, Frankrig) denne dom og gav selskabet Manitou BF medhold.

Ved en appel og en replik, indgået den 30. juni 2021 og den 31. marts 2022 ved justitskontoret ved Conseil d'État (øverste domstol i forvaltningsretlige sager, Frankrig), har ministre de l'économie, des finances et de la relance ved Conseil d'État (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) nedlagt påstand om ophævelse af denne dom.

Ministre de l'économie, des finances et de la relance har gjort gældende, at cour administrative d'appel de Versailles (appeldomstolen i forvaltningsretlige sager i Versailles) begik en retlig fejl og foretog en urigtig kvalificering af de faktiske omstændigheder i den foreliggende sag, da den fastslog, at det for udfaldet af afgørelsen om moderselskabets påstand om tilbagebetaling – med den begrundelse, at bestemmelserne i artikel 223 B i code général des impôts (lov om skatter og afgifter) tilsidesætter etableringsfriheden – af den del af selskabsskatten, der svarer til medregningen i det skattepligtige resultat af den forholdsmæssige andel af omkostninger og udgifter hidrørende fra indtægter fra kapitalandele modtaget fra dets datterselskaber hjemmehørende i andre medlemsstater end Frankrig, er uden betydning, om moderselskabet har valgt at oprette en skattemæssigt integreret koncern med sine franske datterselskaber.

Ved svarskrift indgået den 28. marts 2022 har selskabet Manitou BF nedlagt påstand om, at appellen forkastes [udelades]. Selskabet har gjort gældende, at de af ministre de l'économie, des finances et de la relance fremførte anbringender er ugrundede.

[Udelades]

Under henvisning til:

- traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde
- code général des impôts et le livre des procédures fiscales (lov om skatter og afgifter og lov om skatteprocedurer)
- dommen af 2. september 2015, *Groupe Steria SCA* (C-386/14) afsagt af Den Europæiske Unions Domstol
- code de justice administrative (lov om forvaltningsdomstole)

[Udelades] Ud fra følgende betragtninger:

- 1 Det fremgår af de sagsakter, der er blevet fremsendt til den retsinstans, som har realitetsbehandlet sagen, at selskabet Manitou BF i 2011 modtog udbytte fra datterselskaber hjemmehørende i andre EU-medlemsstater end Frankrig. Selskabet lod udbyttet indgå i moderselskabsordningen, der er fastsat i artikel 145 og 216 i loven om skatter og afgifter. I overensstemmelse med artikel 216, stk. 1, fradrog selskabet dette udbyttebeløb i sin nettoindkomst med undtagelse af en forholdsmæssig andel af omkostninger og udgifter på 5% af det samlede udbyttebeløb. Ved en klage af 24. december 2014 anmodede selskabet om tilbagebetaling af den del af det selskabsskattebeløb, som selskabet var blevet pålagt for det regnskabsår, der sluttede i 2011, svarende til medregningen i det skattepligtige resultat af denne forholdsmæssige andel med den begrundelse, at denne medregning var blevet foretaget under anvendelse af retsforskrifter, der griber ind i etableringsfriheden, som er beskyttet af artikel 49 i traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde. Efter at denne anmodning var blevet afslået, anlagde selskabet sag ved tribunal administratif de Nantes (forvaltningsdomstolen i Nantes), som videregav søgsmålet til tribunal administratif de Montreuil (forvaltningsdomstolen i Montreuil), der frifandt ministre de l'économie, des finances et de la relance ved dom af 26. september 2017. Ministre de l'économie, des finances et de la relance har iværksat kassationsanke af dom af 27. maj 2021, hvorved cour administrative d'appel de Versailles (appeldomstolen i forvaltningsretlige sager i Versailles) efter appel iværksat af selskabet Manitou BF, ophævede denne dom og tilkendte selskabet ret til tilbagebetaling af det krævede beløb.
- 2 Artikel 216, stk. 1, i loven om skatter og afgifter bestemmer i den affattelse, der finder anvendelse på tvisten, at et moderselskab i sin samlede nettoindkomst kan fradrage nettofortjenesten fra selskabsandele, der giver ret til anvendelse af moderselskabsordningen og er omfattet af artikel 145, og som moderselskabet oppebærer i løbet af et skatteår, med fradrag af en forholdsmæssig andel af omkostninger og udgifter med en fast sats på 5% af den samlede fortjeneste fra selskabsandele, herunder skattegodtgørelser. Artikel 223 A i den samme lov i dens dagældende affattelse vedrørende betingelserne for adgang til ordningen om skattemæssig integration havde følgende ordlyd: »*Et selskab kan være eneste betalingspligtige med hensyn til selskabsskatten vedrørende det samlede resultat i*

en koncern, som består af selskabet selv og selskaber, hvori selskabet i hele regnskabsåret uden afbrydelse direkte eller indirekte, med selskaber eller faste driftssteder i koncernen som mellemlid, besidder mindst 95% af selskabskapitalen [...] / Det er kun selskaber eller faste driftssteder, som har indvilget heri, og hvis resultat er selskabsskattepligtigt efter de almindelige regler eller bestemmelserne i artikel 214, der kan indgå i koncernen. [...]« Lovens artikel 223 B i den affattelse, der finder anvendelse, definerer ordningen om skattemæssig integration som følger: »Moderselskabet fastlægger det samlede resultat ved algebraisk addition af resultaterne i hvert af selskaberne i koncernen efter de almindelige regler eller bestemmelserne i artikel 214. / Det samlede resultat nedsættes med den forholdsmæssige andel af de omkostninger og udgifter hidrørende fra indtægter fra kapitalandele modtaget af et koncernselskab fra et selskab, der har været medlem af koncernen i mere end et regnskabsår, og hidrørende fra indtægter fra kapitalandele modtaget af et koncernselskab fra et mellemliggende selskab, hvorom moderselskabet dokumenterer, at de hidrører fra indtægter fra kapitalandele, der er udbetalt af et selskab, der har været medlem af koncernen i mere end et regnskabsår, og som ikke allerede har dannet grundlag for berigtigelser i medfør af dette stykke eller stk. 3. (...)«.

- 3 Artikel 49 i traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde har følgende ordlyd: »Inden for rammerne af nedennævnte bestemmelser er der forbud mod restriktioner, som hindrer statsborgere i en medlemsstat i frit at etablere sig på en anden medlemsstats område. Dette forbud omfatter også hindringer for, at statsborgere i en medlemsstat, bosat på en medlemsstats område, opretter agenturer, filialer eller datterselskaber (...)«.
- 4 Ved dom af 2. september 2015, *Groupe Steria SCA* (C-386/14), fastslog Den Europæiske Unions Domstol, at artikel 49 TEUF skal fortolkes således, at den er til hinder for en medlemsstats lovgivning om en ordning om skattemæssig integration, hvorefter et skattemæssigt integreret moderselskab har ret til neutralisering af en medregnet forholdsmæssig andel af omkostninger og udgifter, fastsat til 5% af det samlede nettoudbytte, som dette moderselskab har modtaget fra hjemmehørende selskaber, der deltager i den integrerede koncern, når moderselskabet ifølge denne lovgivning ikke har mulighed for en sådan neutralisering for så vidt angår udbytte, som det modtager fra datterselskaber, der er hjemmehørende i en anden medlemsstat, og som objektivt set efter moderselskabets valg ville kunne være omfattet af denne mulighed, såfremt datterselskaberne havde været hjemmehørende i samme medlemsstat.
- 5 *Ministre de l'économie, des finances et de la relance* har gjort gældende, at *cour administrative d'appel* (appeldomstolen i forvaltningsretlige sager) begik en retlig fejl, da den fastslog, at selskabet *Manitou BF* til støtte for sin påstand om nedsættelse af det selskabsskattebeløb, som selskabet var blevet pålagt for det regnskabsår, der sluttede i 2011, med føje kunne gøre gældende, at artikel 223 B i loven om skatter og afgifter tilsidesætter etableringsfriheden, for så vidt som bestemmelsen ikke hjemler mulighed for, at et moderselskab kan neutralisere den forholdsmæssige andel af henførte omkostninger og udgifter i forbindelse med

indtægter fra kapitalandele fra datterselskaber hjemmehørende i en anden EU-medlemsstat end Frankrig, der opfylder kriterierne for at kunne omfattes af ordningen om skattemæssig integration, og da den i denne henseende ikke tillagde det betydning, at det pågældende moderselskab ikke havde oprettet en skattemæssigt integreret koncern i Frankrig, selv om det havde datterselskaber i Frankrig, der kunne omfattes af ordningen.

- 6 Der opstår et alvorligt problem med fortolkningen af EU-retten i forbindelse med spørgsmålet om, hvorvidt artikel 49 i traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde er til hinder for en medlemsstats lovgivning om en ordning om skattemæssig integration, hvorefter et skattemæssigt integreret moderselskab har ret til neutralisering af en medregnet forholdsmæssig andel af omkostninger og udgifter i forbindelse med udbytte, som dette moderselskab har modtaget fra hjemmehørende selskaber, der deltager i den integrerede koncern, samt, for at tage hensyn til den i præmis 4 nævnte dom fra Den Europæiske Unions Domstol, i forbindelse med udbytte, som det modtager fra datterselskaber, der er hjemmehørende i en anden medlemsstat, og som objektivt set efter moderselskabets valg ville kunne være omfattet af integrationsordningen, hvis de var hjemmehørende i denne medlemsstat, men hvorefter et hjemmehørende moderselskab, der – på trods af kapitalmæssige bånd til andre hjemmehørende enheder, der giver mulighed for at oprette en skattemæssigt integreret koncern – ikke har valgt, at det skal indgå i en sådan koncern, nægtes en sådan neutralisering i forbindelse med udbytter, som selskabet modtager fra sine hjemmehørende datterselskaber, såvel som udbytter fra datterselskaber i andre medlemsstater, der, bortset fra hjemstedet, opfylder kriterierne for at være omfattet af en sådan ordning.
- 7 Af denne grund skal Den Europæiske Unions Domstol forelægges dette spørgsmål i medfør af artikel 267, stk. 1, litra b), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og afgørelsen af den appel, der er iværksat af ministre de l'économie, des finances et de la relance, udsættes, indtil Domstolens afgørelse foreligger.

AFGØRELSE:

Artikel 1: Sagen vedrørende appellen iværksat af ministre de l'économie, des finances et de la relance udsættes, indtil Den Europæiske Unions Domstol har taget stilling til spørgsmålet om, hvorvidt artikel 49 i traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde er til hinder for en medlemsstats lovgivning om en ordning om skattemæssig integration, hvorefter et skattemæssigt integreret moderselskab har ret til neutralisering af en medregnet forholdsmæssig andel af omkostninger og udgifter i forbindelse med udbytte, som dette moderselskab har modtaget fra hjemmehørende selskaber, der deltager i den integrerede koncern, samt, for at tage hensyn til dommen af 2. september 2015 *Groupe Steria SCA* (C-386/14), i forbindelse med udbytte, som det modtager fra datterselskaber, der er hjemmehørende i en anden medlemsstat, og som objektivt set efter moderselskabets valg ville kunne være omfattet af integrationsordningen, hvis de

var hjemmehørende i denne medlemsstat, men hvorefter et hjemmehørende moderselskab, der – på trods af kapitalmæssige bånd til andre hjemmehørende enheder, der giver mulighed for at oprette en skattemæssigt integreret koncern – ikke har valgt, at det skal indgå i en sådan koncern, nægtes en sådan neutralisering i forbindelse med udbytter, som selskabet modtager fra sine hjemmehørende datterselskaber, såvel som udbytter fra datterselskaber i andre medlemsstater, der, bortset fra hjemstedet, opfylder kriterierne for at være omfattet af en sådan ordning.

[Udelades] Afsagt den 14. juni 2022.

[Udelades]

ARBEJDSDOKUMENT